

Košický zborový list

„Božia láska k nám sa prejavila v tom, že Boh poslal na svet svojho jednorodeného Syna, aby sme skrze Neho mali život.“ (1Jn 4,9)

L. MERVARTOVÁ VIANOCE A TVOJE SRDCE

Aké srdce máš ?
A čo v ňom nosíš ?
Lásku čistú, úprimnú ?
Či pliaгу sveta tohto ?
Aké srdce, taký pán.
A predsa, každý tomu verí,
že práve na Vianoce
má byť srdce láskavé.
Možno trnie celý rok,
no teraz kvet
chce každý mať.
Vo svojom srdci
a snád' i v tom druhom
túži vidieť ho.
Vianoce a tvoje srdce.
Vrťavé a premenlivé.
Nevie, čo chce vlastne mať.
Trocha lásky, pochopenia,
trpezlivosť, a či Boží
pokoj snád'.
Všetko z neba dané ti je.
Ty z plnosti môžeš brať.
Keď Ježiša, dieťa milé,
tvoje srdce vie prijať.
Práve teraz na Vianoce,
chce ti k žitiu plnosť dať.
Aby nielen počas sviatkov
kvety v srdci mohli rásť.

NAJVÄČŠÍ BOŽÍ DAR LÁSKY PRE SVET

„Ved' Boh tak miloval svet,
že dal svojho jednorodeného Syna,
aby nezahynul nik, kto v Neho verí, ale mal večný
život.“ Jn 3,16

Vianočné sviatky sú ako v cirkevnej, tak aj v svetskej terminológii často nazývané veľmi podobne ak nie rovnako: sviatky lásky, sviatky pokoja, sviatky radosti. Napriek týmto pekným názvom sa stáva, že tieto prívlastky nemusia vždy odrážať iste úprimne želanú idylickú pohodu v živote jednotlivcov, manželov, rodín či rôznych spoločenstiev. Vianoce sú spojené aj s obdarovaním. Za darom pre adresne obdarovanú osobu sa skrýva konkrétny darca a presný zámer s jeho darom. Darca túži vidieť na tvári obdarovaného spontánny prejav radosti za prijatie daru. Obdarovaný sa možno v srdci

pýta: prečo práve tento dar a prečo práve pre mňa, kto ma to obdaroval? Verím, že sme počas roka 2010 neboli iba prijímateľmi rôznych darov, ale aj darcami, ktorí sa snažili obdarovaných úprimne potešiť. Ak obrátíme svoj pohľad späť k začiatku a priebehu spomínaného roka, iste si spomenieme na každodenný, i keď nie zase taký samozrejmý dar od nebeského Otca. Na chlieb náš každodenný, na denný pokrm, nápoj, odev, na strechu nad hlavou, ale aj na mnohé duchovné dary, ktoré sme smeli prijímať na nedeľných, všedných, kajúcich či ďakovných bohoslužbách, na biblických

hodinách pre dospelých, pre mládež a na iné vzácne Bohom ponúknuté príležitosti. Smieme a máme si pripomínať aj to, za čo sme v úvode či počas plynúceho roka prosili a dostali. Za úrodu na poliach, v záhradách, vo viniciach, v sadoch, lesoch a pod. Možno si niekto povzdychne a povie: „No, nebola to zase až taká dobrá úroda, akú sme očakávali.“ A čo my? Boli sme takí dobrí, poslušní, ako to očakával od nás náš nebeský Otec? Videli sme iba záplavami zničené domy, záhrady, polia, sady, alebo sme videli aj ľudskú pýchu, neposlušnosť, vystatovačnosť, snahu o nezávislosť od Boha, nekajúcnosť a množstvo bahna hriechu, v ktorom sa ocitajú a hynú mnohé ľudské duše našej „kresťanskej“ krajiny, krajiny Európy či krajiny celého sveta, pretože odmietajú a nechcú prijať ten najväčší Boží dar lásky, o ktorom svedčia Vianoce, Veľký Piatok, Veľká noc či Svätodušné sviatky. Koľkí v advente 2010 upratovali nielen svoje domy, byty, ale aj svoje srdcia a duše? Od čoho? Od špiny vlastných hriechov. Načo? Aby do nich mohol vojsť a prebývať v nich najväčší Boží dar, Ježiš Kristus, a to nielen na Vianoce, ale po celý pozemský život. Boh má s týmto svetom aj s najväčším darom pre svet veľmi konkrétny cieľ a zámer. Jeho a našu spásu. Spásu tohto sveta od večnej záhuby, od hrôz pekla a večného zatratenia. Koľkí sa zaujímajú nielen o to, čo nájdú pod vianočným stromčekom, alebo na štedrovečernom stole? Koľkých vážne zaujíma vianočná zvesť, evanjelium o narodenom Spasiteľovi sveta tak, ako zaujímal pastierov na betlehenských poliach či hviezda, ktorá doviedla mudrcov z východu až k narodenému Spasiteľovi, ktorému sa poklonili a priniesli Mu dary: zlato, kadidlo a myrhu? Koľkí nájdú v pravom pokání, v prijímaní Svätej Večere Pánovej odpustenie svojich hriechov a večný život? Svätý Boh je ten najväčší, najbohatší Darca, ktorý dal svetu ten najväčší, najdokonalejší večný Dar, jediného pravého Spasi-

teľa sveta. Svojho milovaného Syna, Pána Ježiša Krista. V ňom dokázal svoju skutočnú lásku k nám. Koľkí Ho už prijali? Patriš medzi tých, ktorí Ho už prijali živou vierou v pravom pokání za svojho osobného Spasiteľa? Prečo? Lebo ak si Ho ešte neprijal, potom ešte nemáš večný život, ale teraz, ak Ho vo viere prijmeš, staneš sa hneď účastným večného života. Božie slovo hovorí pravdu a hovorí jasne: „Kto verí v Neho, nebude súdený, kto neverí, už je odsúdený...“ (Ján 3,18). Prežívame Vianoce, blížieme sa k záveru starého a k začiatku nového roka 2011. Boh nám dal to najdrahšie, čo mal, svojho milovaného Syna. Ježiš Kristus nám dal to najdrahšie, čo mal, obetoval na golgotskom kríži svoj svätý život, aby sme my mohli mať život večný. Kým sa opäť nevráti, dostali sme Ducha Svätého, aby nás potešoval, uvádzal do každej pravdy Božieho slova a viedol do života večného. Čo dáme Pánovi my? Čo by sme mali? Všetko, čo máme, dajme do Jeho služby, no najmä celý svoj život. Apoštol Pavol v Liste Rimanom píše:

“Prosím vás teda, bratia, pre milosrdenstvo Božie, vydávajte svoje telá v živú, svätú, Bohu príjemnú obeť, vašu rozumnú to službu Bohu.“
Rím 12, 1.

*Mgr. Jaroslav Széles,
prvý duchovný*

Z UDALOSTÍ ZBORU (október-december 2010)

- 17. X. – v rámci modlitebno-evanjelizačných reformačných popoludní, organizovaných bratom zástupcom biskupa Mgr. Mariánom Hamarim, do nášho cirkevného zboru zavítali dvaja mladí duchovní našej cirkvi. Na tému Solus Christus (jedine Kristus) mal prednášku Mgr. Miroslav Koval', farár z Jenkoviec, a tému Sola Scriptura (jedine Písmo) nám priblížil brat

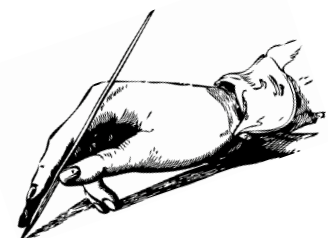
kaplán Mgr. Dávid Vargaestok z Palína. Modlitebné spoločenstvo viedla sestra farárka Mgr. Anna Hisemová z Nižného Žipova. Toto požehnané popoludnie obohatili svojím spevom spevokoly z Košíc a Michaloviec.

- 24. X. – na predpoludňajšej bohoslužbe pri príležitosti Pamiatky reformácie vystúpil Spevokol Jána Kalvína.
- 27. X. – v našom chráme sa konala ekumenická ďakovná bohoslužba za úrodu.
- 31. X. – spoločná bohoslužba oboch košických reformovaných zborov pri príležitosti Pamiatky reformácie.
- 21. XI. – vedenie nášho zboru sa zúčastnilo na seniorátnom valnom zhromaždení Ondavsko-Hornádskeho reformovaného seniorátu v Tušiciach.
- 5. XII – na predpoludňajšej bohoslužbe sa nám predstavili deti z nášho zboru svojím adventným vystúpením.
- 5. XII. – v našom chráme sme privítali sestru farárku Mgr. Danušku Hudákovú, ktorá sa nám prihovarila svojím adventným posolstvom.
- 19. XII. – uskutočnila sa Svätá Večera Pánova pre starších a chorých členov nášho zboru.

Mgr. Erika Domonkošová

PLÁNY NA NAJBLIŽŠIE OBDOBIE

(január-marec 2011)

JANUÁR:

- 2. I. – novoročné stretnutie členov zboru o 15.00hod na FÚ,
- 9. I. – stretnutie spevokolov Ondavsko-Hornádskeho reformovaného seniorátu v Čani o 15.00 hod.,
- 10. I. – modlitebná reťaz,
- Aliančný modlitebný týždeň od 9.-16. I. 2011,
- Zasadnutie finančnej komisie,
- Výročná presbyterská schôdza.

FEBRUÁR:

- výročné cirkevnozborové valné zhromaždenie.

MAREC:

- Svetový deň modlitieb,
- Evanjelizačný týždeň,
- Vydanie Zborového listu.

*Mgr. Jaroslav Széles,
Mgr. Erika Domonkošová*

Oľga Szélesová NÁDEJ

*Svet plný strachu,
krvi, zloby, hriechu...
Príde?
Vtom zlatá žiara...
na oblohe...
zlatom cvendžiaca radosť...
žiara zlata v očiach...
zlatým šťastím zaliate tváre.
Je tu.
Prišiel On.
Mesiáš!
A zlatá vlna pokoja
zaliala svet,
dom,
dušu,
srdce.
Haleluja!
Zrodila sa nádej!*

ĎAKOVNÁ BOHOSLUŽBA

Dňa 27. X. 2010 sa uskutočnila ekumenická ďakovná bohoslužba za úrodu v Reformovanom kostole v Košiciach so začiatkom o 18.00 hod. Za slávnostného sprievodu krásnych tónov organa vchádzali do nášho kostola duchovní z rôznych cirkví a zborov mesta Košice. Spolu s prítomnými bratmi a sestrami sa mohla prejaviť nášmu Pánovi vďaka za tohtoročnú úrodu. Aj keď našu vlasť postihlo veľa prírodných nešťastí, ešte vždy bolo za čo ďakovať. Ďakovať za to, že nás Pán zachránil od toho najhoršieho a dal nám príležitosť, aby sme sa kaja-
li a mohli byť pripravení na druhý príchod nášho Pána Ježiša Krista. Ďakujeme Pánovi za náš každodenný chlieb, za bývanie a za to, že Mu môžeme a chceme ďakovať. Kázeň, ktorú mal pán farár Széles, bola veľmi povzbudivá a nádejná – cítili sme z nej veľkú vďačnosť nášmu Pánovi za Jeho lásku a milosrdenstvo, ktoré nám ustavične prejavuje, ale

pociťujeme aj dlh voči Nemu. Ako hovorí slovo Božie: „Ustavične sa radujte. Neprestajte sa modliť. A za všetko vzdávajte vďaky.“ Naša vďaka bola prejavená aj spievaním piesní z nášho Spevníka a čítaním Božieho slova. Vieme, že Pán Boh je náš dobrý Hospodár, nasycuje nás chlebom a svojim slovom. Aj za to ďakujeme!

Z. Vitězová

Tibor Sabovik NA JEŽIŠA

*Na ježiša sa sústredíme,
však všetci Jemu patríme.
Obráťme sa na Spasiteľa,
Mesiáša – nášho Vykupiteľa.*

*Tento krásny čas adventný
žime v Jeho očakávaní.
Tí, čo sa Mu podvolíme,
večnosť navždy obdržíme.*

*Povahu Jeho si osvojme,
svedectvo o Ňom vydajme!*

*Však len tí, Jemu slúžiaci,
budú na milosť prijatí.*

*Cirkev naša, misiou žijúca,
Jeho pečať trvalo nesúca.
Pane, pomôž ďalej Slovo niesť
a život Tebe milý viesť.*

*Nech sa v láske stretávame,
Tvoje zásluhy uznávame.
Z daru vianočného sa radujme,
na slávu večnú prespevujme!*

OPLATÍ SA V KOŠICIACH ZACHOVÁVAŤ TRADÍCIU?

Túto otázku som si položila na spoločnej bohoslužbe Maďarského a Slovenského reformovaného cirkevného zboru Košice, ktorá sa konala dňa 31. októbra 2010 v Reformovanom kostole. Asi tušíte prečo. Účasť členov z oboch zborov bola nízka. Deň Pamiatky reformácie je

jediným historickým sviatkom protestantských cirkví. Je to možnosť pripomenúť si vlastné dejiny a ďakovať Bohu za to, že nám zjavil svoje Svetlo a nenechal nás v tme bludov stredovekej cirkvi. A u nás, v Košiciach, je to aj príležitosť uvedomiť si, že môžeme byť jednotní aj napriek odlišnosti liturgických jazykov. Hoci majú tieto spoločné bohoslužby už viacročnú tradíciu, zdá sa mi, že sa nás na nich zúčastňuje čoraz menej. Nestačí sa biť do prs ako farizej z Ježišovho podobenstva, nestačí prehlasovať, že sme kalvíni. Našu príslušnosť ku kalvinizmu by sme mali dokazovať aj svojím postojom – láskou a toleranciou.

Tohtoročné bohoslužby boli chudobnejšie ako tie predchádzajúce. Pán Boh síce nasýtil dušu zúčastnených svojim slovom, aj naše sestry sa postarali o hod lásky, ale chýbalo vystúpenie spevokolov a určite by sme si mnohí boli radi pozreli nejaký dokument z čias reformácie.

A tak sa pýtam: Oplatí sa v Košiciach zachovávať tradície? Oplatí sa organizovať takéto príležitosti, keď o ne nie je záujem ani v radoch presbyterov?

Budem rada, ak sa o odpovede na tieto otázky i o svoj názor na organizovanie podobných príležitostí podelite s čitateľmi nášho Zborového listu v niektorom z jeho nasledujúcich čísel.

Mgr. Erika Domonkošová

ĽUDIA A SNEHOVÉ VLOČKY

Príbeh z dnešnej doby, napísaný na základe Sk 10,25-28

Je december. Konečne nasnežilo. Deti majú veľkú radosť a medzi nimi aj súrodenci Kika a Miro. Od radosti výskali a obdivovali snehuliaka, ktorého postavili. Mama sa dívala na nich spoza okna. Keď snehuliakovi formovali hornú časť, išla okolo nich spolužiačka Aiko. Aiko bola Japonka. Usmievala sa a chcela pomôcť pri stavaní.

„Chod' preč!“ Kričala na ňu Kika. „To je náš snehuliak.“

Úsmev na tvári Aiko pohasol a smutná odišla.

„Keby sme jej to boli dovolili, náš snehuliak by mal iste šikmé oči,“ povedala Kika tak, aby ju Aiko ešte počula.

O chvíľu prišiel Karol. Jeho rodičia boli rómovia. Aj on chcel pomôcť, ale nepochodil.

„Asi by si chcel, aby sme snehuliakovi tvár natreli blatom. A možno by mal byť celý čierny,“ zahlásil posmešne Miro. Kika sa súhlasne zasmiala.

„Kto by vám chcel pomáhať,“ odsekol Karol. „Vôbec sa mi ten váš nemožný snehuliak nepáči,“ vyhlásil a s horkosťou odišiel. Kika za ním niečo nahnevane zakričala.

Mama bola stále za oknom a pozorovala deti. Po chvíli zavolała Kiku a Mira domov.

„Ach, mami! Videla si nášho snehuliaka?“ Volala Kika už vo dverách. „Nazvali sme ho Snehový chumáčik!“

Mama sa usmievala. „Naozaj?“ Spýtala sa. „Vieš, kedysi žil muž,

ktorého tiež volali Snehový Chumáčik. Pozri sa do encyklopédie. Ten človek sa volal Wilson Bentley.“

Kiku neznámy muž zaujal a rýchlo sa ponáhľala, aby sa pozrela, čo je o ňom v encyklopédii napísané. Čoskoro sa vrátila do izby aj s veľkou encyklopédiou. „Našla som to,“ povedala mame. „Mal zaujímavého konička. Študoval snehové vločky. Urobil veľa fotografií snehových vločiek. Pri pozorovaní zistil, že každá z nich je dokonalý kryštál a ani dve nie sú rovnaké.“

Mama prikývla. „Tak je to aj s ľuďmi,“ povedala. „Majú rozdielne vlasy, oči a farbu pleti. Všetkých však stvoril nebeský Umelec – Pán Boh. A v Jeho očiach sú všetci rovnako krásni. Takže, ak nechceme ísť proti Bohu, mali by sme aj my mať tento postoj.“

Kika zrazu zosmutnela. „Mami,“ ozvala sa po chvíli. „Dnes som veľmi zarmútila Pána Boha. Okrem toho aj dvoch spolužiakov. Vysmievala som sa im s Mirom za ich pôvod. Je mi to veľmi ľúto. Musíme aj ich poprosiť o odpustenie. Rada by som im povedala aj to, že Pán Boh ich rovnako miluje ako nás.“

Aj Miro sa zamyslel nad svojím nedávnym správaním, bál sa, či im spolužiaci odpustia a poprosil mamu o pomoc.

„Dobre, deti, mám nápad! Choďte za nimi, ospravedlňte sa im a pozvite ich v mojom mene po vyučovaní na bábovku. A okrem toho vám navrhujem, aby ste si spolu postavili nového snehuliaka.“

Tak skús zhodnotiť svoje chovanie, svoj postoj k ľuďom, ktorých stretávaš. Myslíš si, že si lepší ako sused, kamarát, kolega, rovesník..., hoci vyzerá inak, žije v iných podmienkach, má iné oblečenie? Pán Boh každého stvoril podľa svojho plánu. Dávaj pozor, aby si nepovedal niečo, čo zajtra budeš ľutovať. A to platí nielen v dnešných adventných dňoch, keď s príchodom Vianoc sme plní očakávania.

Zapamätaj si zo Sk 17,26: „On z jedného stvoril celé ľudské pokolenie, aby obývalo celý povrch

zeme, vymedzil ľuďom čas a hranice bývania.“

S potešením, že Pán Boh miluje všetkých rovnako, pre vás prepísala a upravila.

Milena

Angela Borovská ADVENTNÝ VENIEC

Adventný veniec, upletený z Tvojej lásky, Pane,

chce nás upozorniť na Tvoj príchod

aj na to, či máme pripravené naše srdcia k Tvojej chvále a sláve.

Adventný čas, ten vzácny čas – pripravme svoje srdcia Pánovi,

nášmu drahému Spasiteľovi,

lebo Pán nás vyzýva,

svojou láskou nás prikrýva.

Nech veľká radosť zavládne v našich srdciach

a plesanie nech zaznie z našich pier.

Pán nás chce zmieriť so svojim Otcom.

Ľud Boží, len Jemu ver!

Adventný veniec, uvitý z Tvojej lásky, Pane,

k nám, je najvzácnejšia vec, ktorú môžeme mať.

Ty, Pane, naša koruna slávy a spásy,

len Ty nás môžeš požehnať.

Daj, Pane, aby v tom adventnom venci

bola vpletená aj moja vetvička pre Teba.

Drahý môj Pane, nech Ti je vzácna

odo mňa tá moja skromná veleba.

Využime tento adventný čas

na Tvoju oslavu aj my!

Pre Toho, ktorý je najdrahší pre nás,

*pre nášho Ježiša spásy,
využime ho, kým je ešte čas.*

*Daj, Pane, aby ten adventný čas
bol časom odpustenia
a zmierenia,
lebo len tak dôjdeme k Tvojim
méтам
a obdržíme aj my veniec spasenia.
Amen.*

ČÍTAME BIBLIU?

Keď sme boli začiatkom decembra v Prahe, zúčastnili sme sa bohoslužby Českobratrskej cirkve evangelickej (blízka našej). Veľmi ma upútala kázeň z proroka Ozeáša, keď sa duchovný podelil so zborom o problém čítania Biblie. Hovoril o stretnutí mládeže, kde zaznela jedna otázka. Bola veľmi krátka, no rozpadla sa na niekoľko podotázok. Čítate Bibliu? Ako často? Považujete to za dostačujúce? Prečo ju čítate a prečo ju čítať máme? Niektorí rozprávali o takmer pravidelnom čítaní, niektorí o občasnom a niektorí sa poctivo priznali, že Bibliu nečítajú. Niektorí nepovedali nič. Duchovný sa domnieva, že táto mládež tu bola verným vzorom-obrazom celej cirkvi a vôbec celého kresťanstva. Ved' moslimovia svoj Korán a židia svoj Tenach čítajú viac, ako kresťania svoju Bibliu. Príčin môže byť viac, no tou hlavnou je nedostatok disciplíny-rešpektu, voči sebe, voči cirkvi i voči Biblii ako takej. Inou príčinou môže byť aj to, že Biblia je ťažká-náročná a nájsť, o čo v nej ide, si žiada vynaložiť istý čas a námahu. Povedalo by sa, že duchovný tu má istú výhodu. Bibliu študoval na vysokej škole, zaoberá sa ňou každý deň, je vlastne „čitateľ Biblie z povolania“. Ale aj on sa môže dostať do úzkych. Aj tento duchovný si musel prečítať viackrát celého Ozeáša, kde ho oslovil 12. verš z 8. kapitoly: „Napísal som im množstvo svojich zákonov, no pokladajú ich za cudzie“. Toto napomenutie by človek mal zobrať veľmi vážne.

Lenže to k našim ušiam často nedolieha. Pozorné čítanie Biblie sa tak stáva novým prehlbovaním dávno zasypaných studní. V Oz 6,4 čítame: „...Ved' vaše milosrdenstvo je ako ranný oblak, alebo ako rosa, čo sa hneď stratí“. Tak aj my kresťania často zabúdame na svojho Pána s rozplynutím ranej hmly a ranej rosy, a preto nám Boží zákon znie tak cudzo.

Biblia nie je Guinnessova kniha zbožných rekordov. Biblia je kniha života pre každého, kto ju chce prijať. Táto cesta nie je ľahká ani krátka, ale načo potom máme roky nášho života? Ako by sme my odpovedali na otázky, uvedené v úvode tohto článku? Stále je ešte čas, aby sme Biblii venovali dostatok disciplíny-rešpektu a možno aj trocha stereotypu, aby nám neznela ako niečo cudzie. Aj na toto máme príležitosti: seniorátne biblické hodiny, biblické hodiny pre presbyterov, i tie naše pravidelné-štvrtkové. Príd'te, ved' sú tam „čitatelia Biblie z povolania“, ktorí nám svojím výkladom pomôžu porozumieť Božiemu slovu, aby nám neznelo tak cudzo.

JJ

ĽUD VYVOLENÝ

Ó, Bože, a Otče nebeský, Ty svojou mocnou rukou vedieš a usmerňuješ svoj vyvolený ľud. Pane, daj, aby sme aj my vo svetle Tvojich napomínaní podľa slov Biblie, vedeli zobrať všetko vážne, a tak sa zariadili a žili, ako je Tvoja vôľa. Vieme, že tak, ako si mnohokrát napomínal, ale aj trestal ľud izraelský, tak sa stane aj nám.

Všetko, čo a ako si prisľúbil, sa aj plní. V niektorých dobách žil pod jarmom utlačovateľov, či sväto v zaslúbenej zemi v hojnosti. Takto žije Tvoj zhromaždený ľud teraz, ako jeden národ vo vlastnej zemi. I prisľúbil si im, že sa nebudú už poškvŕňovať svojimi modlami, že ich ochrániš od ohavností a priestupkov. Pane,

rozsah Tvojich časov my nevieme odhadnúť, ale vidíme, že Tvoj ľud je obkolesený rôznymi národmi, ktoré nie sú mu priaznivo naklonené. Len za obdobie môjho života bol nútený Izrael vstúpiť niekoľkokrát do vojny a nebezpečenstvo trvá naďalej. Úprimne sa modlím, Pane môj, aby si s nimi uzavrel tú večnú zmluvu o pokoji, na ktorú čakajú, o ktorej píše aj prorok Ezechiel. Verím, že príde ten čas, keď Tvoj vyvolený ľud bude trvalo usadený v zemi zaslúbenej, rozmnožíš ho a Tvoja svätýňa bude v ich strede. Tento ľud po stáročia skúšaný, prežíva svoje vrcholy i pády. Pane, ja verím, že všetko sa tak stane, ako je napísané, že Tvoj príbytok bude u nich prebývať a len Ty sám budeš im Bohom a oni Tvojím ľudom. V ktorom časovom období všetci poznajú, že Ty si Hospodin, ktorý posväcuje Izrael, to nevieme. Ty sám vypočuj moje prosby, daj, aby sa to stalo čo najskôr, nech to dlhotrvajúce napätie v okolí Tvojho ľudu konečne pominie. Ďakujeme Ti, Pane, že aj napriek rôznym problémom je nám dovolené navštíviť túto svätú zem Izrael. Tam po príchode je možné spoznať niektoré miesta, kde chodil, učil, ale aj trpel a svoj svätý život dal Tvoj jednorodený Syn, Ježiš Kristus. A tak práve všetci tí, ktorí uvidíte tieto významné miesta a uveríte v Jeho zásluhy, budete Jeho svätou krvou raz a navždy očistení od svojich hriechov a stanete sa deťmi Božími. Nech náš milostivý Otec dá, aby ste svoj život zasvätili už len Jemu a už tu v čase začali prežívať tú neopísateľnú nebeskú slávu, pripravovanú pre tých, ktorí Ho úprimne milujú. Preto všetci tí, ktorí veríte, že vám to pomôže uveriť v Jeho lásku, spasenie a život večný, nemali by ste odkladať návštevu týchto miest. Však čo má človek vzácnejšie ako nádej na spasenie a večný život so svojim Spasiteľom?

Chvála a sláva tým, ktorí prišli, videli a uverili, ale aj tým, ktorí nevideli, ale veria v to večné Božie Slovo, lebo ono Pravdou je.

Tibor Sabovik

Soňa Červeňáková VIANOCE

Sniežik padá na stromy,

posypuje aj domy.

Všetko to si stvoril len Ty –

záhrady i krásne kvety.

Radujme sa pekne v srdci

pri stromčeku i pri peci.

Utekajme do kostola,

veď Pán Boh nás k sebe volá.

Modlitba nám tam bola pre

radosť,

v kostole si bol tajomný Host'.

Teraz sedím pri stromčeku, jem

ovocie popri tom a píšem

pohľadnicu s nápisom: Aké sú

nádherné Vianoce.

(10 rokov)

POUČENIE OD MOTÝĽA

Jeden príbeh hovorí o tom, ako sa jedného dňa v kukle, v ktorej sa vyvíjal motýľ, objavil malý otvor. Človek sedel a niekoľko hodín pozoroval motýľa, ako sa usiluje pretlačiť telo cez tento malý otvor. Zdalo sa, že je stále na jednom mieste, akoby sa dostal tak ďaleko, ako mohol a že ďalej sa už dostať nemôže. Človek sa vtedy rozhodol motýľovi pomôcť, vzal nožnice a kuklu prestrihol. A tak sa motýľ z nej ľahko dostal. Mal však scvrknuté telo, bol drobný a mal zmaŕštené krídla. Človek pokračoval v pozorovaní, čakal, že sa krídla každú chvíľu roztvoria, zväčšia a rozšíria, aby boli schopné niesť telo motýľa. Nič z toho sa nestalo. Motýľ v skutočnosti strávil zvyšok svojho života lezením so scvrknutým telom a zmaŕštenými krídlami. Nikdy nebol schopný lie-

tať. Človek vo svojej láskavosti a s dobrým úmyslom nepochopil, že obmedzujúca kukla a zápas s tým spojený bol nutný k tomu, aby sa motýľ dostal cez drobný otvor. Je to vlastne spôsob, akým príroda vytláča tekutinu z tela motýľa do jeho krídel, aby zosilneli a aby bol schopný lietať, až sa z kukly vyslobodí. Niekedy sú zápasy presne tým, čo v živote potrebujeme. Pokiaľ by nám bolo umožnené ísť životom bez prekážok, tak by nám to mohlo uškodiť. Neboli by sme takí silní, ako by sme mali byť. Mohlo by sa stať, že i v jednoduchých životných skúškach by sme neobstáli a nechali by sme sa znechutiť. Nikdy by sme neboli schopní lietať. Tak ži svoj život bez strachu, postav sa všetkým prekážkam a vedz, že si schopný ich prekonať, pretože nebeský Otec na teba dopúšťa len skúšky, ktorými ťa túži posilniť. A ak si myslíš, že je to aj napriek všetkému nad tvoje sily, tak buď pokorný, predstúp pred Neho a pros ho o pomoc. On ti s radosťou podá pomocnú ruku, veď s Ním nikdy nie si sám.

Nika Konrádyová

KREŠŤANSKÝ SMIECH CEZ SLZY

Vybrali sa eurá do neba. Bankovky sa navzájom predbiehali, len aby ta došli čo najskôr. Za nimi cupkali mince a na úplnom konci išli „medenáky“. Keď tam už všetci boli, svätý Peter otvoril nebeskú bránu a povedal:

- Bankovky, chodte bokom. Najprv prídu mince.

- Ako je to možné? – Búrili sa bankovky. – Prečo voláš najprv tie drobné?

Lebo vás som v kostole nikdy nevidel. – Odpovedal svätý Peter.

Vybrala: Mgr. Erika Domonkošová

KREŠŤANSKÝ HUMOR

Otec sa pýta svojej dcéry:

- Tak čo ešte chceš? Jano ťa požiadal o ruku, ja som súhlasil, dal som ti veno... Čo odo mňa ešte očakávaš?

- Ja by som nechcela opustiť ma-mičku! – Odpovedá dcéra.

Výborne, budem rád! Tak si ju zober so sebou!

Mgr. Erika Domonkošová

BLAHOŽELÁME

V tomto predvianočnom čase mali možnosť ďakovať Pánovi za svoje životné úspechy i prehry tieto naše členky:

- 6. X. 1940 – Margita Maková,
- 28. X. 1950 – Helena Vejačková,
- 2. XI. 1940 – Klára Valočiková,
- 4. XI. 1945 – Angela Borovská,
- 5. XI. 1940 – Anna Gondoľová,
- 13. XI. 1950
  - JUDr. Mária Plachetková,
- 27. XI. 1950 – Marta Sabolová,
- 15. XII. 1950
  - Lýdia Zámbořská,
- 18. XII. 1950
  - Aranka Čižmárová.

Naším oslávenkyniam srdečne blahoželáme a na ich život vyprosujeme hojnosť Božieho požehnania.

Vedenie zboru a Redakčná rada

ZBOROVÉ PRÍLEŽITOSTI

Bohoslužby

Vianočný okruh:

21. 12. 2010 - 17:00

22. 12. 2010 - 17:00

23. 12. 2010 - 17:00

24. 12. 2010 - 15:00

25. 12. 2010 - 8:30 (+SVP) a 17:00

26. 12. 2010 - 9:00 a 17:00

31. 12. 2010 - 16:00

1. 1. 2011 - 9:00 a 17:00

Pravidelné bohoslužby

Nedeľa: 9:00 + detská besiedka na FÚ, 17:00,
vysluhovanie Svätej Večere Pánovej
8:30

Streda: 17:00

Biblické hodiny

Dospelí: štvrtok 16:00

Mládež: piatok 17:00

Skúška spevokolu

Štvrtok: 17:00

Úradné hodiny

Utorok 9:00 - 13:00

Streda 9:00 - 13:00

Štvrtok 14:00 - 18:00

Piatok 9:00 - 15:00

TEŠILI SME SA S RADUJÚCIMI SA A PLAKALI SO SMÚTIACIMI

KRSTY:

24.10.2010 Sofia Gallyašová

7.11.2010 Michal Mitro

14.11.2010 Kristián Gundzik

21.11.2010 Dávid Ryšák

SOBÁŠE:

23.10.2010 Ing. Marek Štetina

a Katarína Gašpárová

POHREBY:

30.10.2010 Emília Čičatková (1936)

2.11.2010 Ing. Ladislav Török (1936)

4.11.2010 Július Žeco (1933)

MILÍ BRATIA A MILÉ SESTRY, VYUŽITE PRÍLEŽITOSŤ

- Zúčastňovať sa na zborových príležitostiach.
- Navštíviť nás a podeliť sa so svojimi radosťami i strasťami na Farskom úrade.
- Prihlásiť sa do nášho spevokolu.
- Pomôcť pri doprave druhej duchovnej na zborové príležitosti
- Zakúpiť si náboženskú literatúru na Farskom úrade.
- Vypožičať si náboženskú literatúru z farskej knižnice.
- Prispieť do farskej knižnice knihami, ktoré vlastníte vo viacerých exemplároch, alebo ktoré už nepotrebuje.

Košický zborový list

Vydáva Farský úrad Slovenského cirkevného zboru, Kováčska 69, Košice.

Tel: 055 / 625 06 32, 0911 900 917, e-mail: refzborkesk@centrum.sk, www.refzborke.szm.sk